మనసు మాట వినదు

కమలాగాయత్రి(క్రొవ్విడి)చెనిమెళ్ళ

(గత సంచిక తరువాయి)

కారు టర్నింగ్ తిరుగుతుంటే చెప్పాడు, "కాసేపు కళ్ళుమూసుకో మనూ.. నే చెప్పాకే తెరవాలి.." చెప్పాడు గార్డెన్స్ లోకి ఎంటరవుతూ.

కారాగింది. "వచ్చేసాం చూడిక.." అన్న అతని మాటకి కళ్ళు విప్పి ఎక్కడున్నామో చూడాలని ఆత్రంగా చూడబోయింది. "ముందు చెప్పులు తీసి కిందకి దిగి అప్పుడు చూడు... "చెప్పాడు భరద్వాజ.

నమ్మలేనట్టుగా కళ్ళార్పకుండా చుట్టూ చూసింది. కాలు మోపితే తివాచీ మాసిపోతుందేమో అన్నంత సున్నితం గా వున్న పచ్చిక మీద పదిలంగా కాలు మోపింది. ఆమె సున్నితమైన పాదం కింద మరింత సుతారంగా ఒత్తుకుంటూ మెత్తని స్వాగతం పలికిందా పచ్చిక.

చుట్టూ పచ్చని పచ్చిక తివాచీలా కనుచూపుమేరలో ఎక్కడా మరో రంగుకి తావివ్వకుండా పరుచుకునుంది. కూర్చోవడం కోసం ఏర్పాటు చేసిన చిన్న చిన్న హట్స్ దూరం నుండి బొమ్మరిళ్లులా కనిపిస్తున్నాయి. ఓ పక్కగా రంగురంగుల రాళ్ళ మధ్యలో ఏర్పాటుచేసిన జలధార చాలా నేచురల్ గా కురుస్తోంది. నీరెండతాకిన ప్రతిచోటా కిరణాలు కూడా పచ్చగా మెరుస్తున్నాయి.

గిర్రున వెనుదిరిగి ,"ఓ.. మై గాడ్.. ఐ నెవర్ థాట్ సచ్ ఏ ప్లేస్ వుడ్ రియల్లీ ఎగ్జిస్ట్... ఓహ్ భరద్వాజా.. ఇట్స్ సో బ్యూటిఫుల్.. థ్యాంక్యూ సో మచ్... యూ బ్రాట్ మీ టూ ఎ హెవెన్.. ఎ గ్రీన్ హెవెన్.." అంటూ గట్టిగా అరిచేసింది.

కారునానుకుని పాత్ వే లోనే నిలబడి చిరునవ్వుతో చూస్తున్నాడామె ఎగ్జైట్మెంట్ ని. "రండి భరద్వాజా.. వాట్ ఆర్ యూ వెయిటింగ్ ఫర్...", వుత్సాహంగా అరుస్తూ పిలిచి చప్పున తాను గట్టి గట్టిగా అరుస్తున్నానని రియలైజ్ అయ్యి సిగ్గుపడి, కంగారుగా చూట్టూ చూసింది.

"ఎవ్వరూ వుండరు.. ఒక్కసారి ఎంటరయ్యాకా వీ ఆర్ ఆన్ అవర్ వోన్.." ఆమె భావం అర్థమై చెప్పాడు. "మీ గార్డ్స్ అయితే వుంటారు కదా....." సిగ్గుపడిందామె.

కార్ లోంచి బ్యాగ్ తీస్తూ చిన్నగా నవ్వాడు., "వాళ్ళకి తప్పదు పాపం.. కాస్ట్ హెల్ప్.. వాళ్ళు ఏమైనా చూడాల్సి రావచ్చు.. వినాల్సీ రావచ్చు. ఐనా వాళ్ళకి మాత్రం ఏం ఎంటర్టైన్మెంట్ వుంటుందిక్కడా..."

"వ్వాట్.. ఎంత తేలిగ్గా చెప్తున్నారూ.. ఏమన్నా అంటే... మరి ఆ రోజు గ్రీన్ లాన్స్ లో...", ఎలా అడగాలో తెలియక ఆగిపోయింది.

ఆమె అడగాలనుకున్నది గ్రహించి నవ్వాడు, "హాకింగ్ కి తేవట్లేదులే.. డోన్ట్ వర్రీ... కాకపోతే ఎప్పుడైనా ఇలా కాస్త లాంగ్ డిస్టెన్స్ అవుటింగ్స్ కి ఐతే తప్పరు..అయినా వాళ్ళుంటే నీకే మంచిది కదా..." అన్నాడు అర్థవంతంగా.

"ఆహా.. సో ఐ విల్ బీ సేఫ్ ఫ్రంమ్ యూ.... అన్నమాట..."అల్లరిగా నవ్వింది.

"కాన్ట్ గివ్ ఎనీ గ్యారెంటీస్ మిస్... దే ఆర్ మై గార్డ్స్ ఆఫ్టర్ ఆల్.." ఓరగా చూస్తూ చెప్పాడు.

అతని కౌంటర్ కి అదిరిపడి, "అమ్మో.. చాలా పెద్ద ఐడియాసే వున్నాయీ. ఐతే ఇంతకీ సర్వం వాళ్ళ ముందరేనా.?" అంది తనూ తగ్గకుండా.

ఉలిక్కిపడి చూసి అంతలో పకాల్న నవ్వేసాడు., "ఆహా.. దివ్యంగా.. చెప్పానుగా మేం ఏం చేసినా, ఎన్ని చేసినా వాళ్ళకి చూడక తప్పదు. కాస్త డీసెంట్ ఇనఫ్ వాళ్ళైతే కొంచెం పక్కకి తిరుగుతారనుకో, లేదూ నీలాంటి అల్లరి వాళ్ళైతే చెప్పలేం.."

"యూ... నేను మరీ అంత అల్లరి పిల్లనా... హౌ డేర్ యూ సే దట్... జస్ట్ షటప్.. ఓ.కే..." అనేసి చప్పున నాలుక్కరుచుకుని అతని వైపు చూసి, "సో సారీ.. అంటే ఐ డిన్ట్ మీన్ టూ సే..."

"ఛిల్ మనూ... చెప్పానుగా నువ్వెలా వుండలనుకున్నావో అలా వుండచ్చు నాతో అని... ఇన్ఫాక్ట్ నువ్వలా ఫ్రీగా వుంటేనే ఐ విల్ ఫీల్ గుడ్.. ఓకేనా.. పద.."చిరునవ్వుతో చెప్పాడు ముందుకు కదులుతూ.

"జే.కే సర్ ని అలా అన్నానని తెలిస్తే మీవాళ్ళు చీరేస్తారు నన్ను..." అని నవ్వుతూ అతన్ననుసరించింది.

"ఏం లేదు. ఇది తెలిస్తే.. దే విల్ నో.. హౌ ఇంపార్టెంట్ యూ ఆర్ టూ మీ ఆల్సో కదా.. సో నెత్తిన పెట్టుకుంటారు.." సాలోచనగా చెప్పాడు.

"ఆహా.. అలాగేం....మరి ఎప్పుడు చెప్తున్నారు నాగురించీ..." టీజింగ్ గా అంటూ త్వరగా కదిలి ముందుకు తూలబోయింది.

"ఏయ్ కేర్ఫుల్..."కంగారుగా ఆమెని పట్టుకున్నాడు.

తలెత్తి చూసి కొంటెగా నవ్వింది, "వేలేసి ముట్టుకోనన్నారు..?"అంటూ కళ్ళెగరేసింది.

చప్పున వదిలేసి దూరం జరగబోయాడు. నవ్వుతూ అతని చేయి చుట్టూ తన చేతిని పెనవేస్తూ, "యూ కాన్ట్ రన్ ఎవే ఫ్రమ్ మీ మిస్టర్ మినిస్టర్.. యూ ఆర్ కాట్.."అంది అల్లరిగా.

"మనూ..యూ ఆర్ ...."

"... జస్ట్ ఇంపాసిబుల్.. ఐ నో...." సీరియస్ నెస్ నటిస్తూ కంప్లీట్ చేసింది. నవ్వేసాడు గట్టిగా.

తలతిప్పి చూసాడు. పచ్చిక మీద తన చీరకొంగు పరుచుకుని నిద్రపోతోందామె. రాత్రంతా నిద్రలేదేమో, తాను కార్ లోంచి కాఫీ, స్నాక్స్ తెచ్చేలోపే నిద్రలోకి జారుకుంది. చెట్టునానుకుని కూర్చున్నాడామెకి ఎదురుగా. లేతాకుపచ్చ చీరలో పచ్చని పచ్చిక మీద పరుచుకున్నఆమె రూపం ముగ్ధమనోహరంగా వుంది. అలా ఎంతసేపు గడిచిందో తెలీదు.. నిద్రమత్తులో కాళ్ళు చాపి అతనికి తగలడంతో చప్పున కళ్ళు తెరిచిందామె.

"ఓహ్ సారీ.. "అంటూ లేచింది సర్దుకుని కూర్చుంటూ.

అప్రయత్నంగా తలతిప్పకుని దూరంగా చూస్తున్న అతన్ని చూసి నవ్వుతూ, "నేను బానే వున్నాను. నేను సెట్ అయ్యేందుకు మీరు మరీ అంత సేపు...యూ నీడ్ నాట్ లుక్ అవే..." వెక్కిరింతగా అంది.

"నువ్వూ... లేకపోతే ఆడపిల్ల నిద్ర లేచి సర్దుకుంటుంటే కళ్ళప్పజెప్పి చూడమంటావా..?"అన్నాడు చిరుకోపంగా.

"ఓ.కే.. ఓ.కే.. మీరు పక్కా జెంటిల్మేన్... ఒప్పేసుకుంటున్నా మహానుభావా.. "నవ్వేసింది.

"ఆహా... పోయి పోయి నువ్వే ఇవ్వాలి నాకా సర్టిఫికెట్.." అప్రయత్నంగా తను చేసిన ఘనకార్యాలు గుర్తొచ్చి నవ్వు వెలిసిందతని ముఖంలో.

అదేం పట్టించుకోకుండా, "అఫ్కోర్స్.. నేను కాక ఇంకెవరిస్తారు. మన వాదం ఎప్పుడూ వుండేదే గానీ నాబ్యాగ్ తెచ్చారా.. ఇలా ఇవ్వండి.." అంది.

"తెచ్చాను మేడమ్.. మీరు చెప్పాకా తేకుండా వుండడానికి ఎంత ధైర్యం నాకు.. ఇంతకీ ఏముందిందులో మేకప్ సామానా..?" నవ్వుతూ బ్యాగ్ అందించాడు.

"ఊహు.. మీకోసం పులావ్..."బాక్స్ తీసి అందించింది.

ఓపెన్ చేసి ఆశ్చర్యంగా తలెత్తాడు.

"హోమ్ మేడ్ లా వుంది.. నువ్వు చేసావా...?"

తలూపింది. "అవును. తిని చెప్పండి ఎలా వుందో.." అంది ఆత్రంగా.

తాను వండినది తనవాళ్ళు తిని మెచ్చుకోవాలనే స్త్రీ సహజమైన వుత్సుకత కనిపించిందామె ముఖంలో. అది గమనించి చిన్నగా నవ్వాడు.

"అమ్మో.. తినమంటావా... నేను కనీసం పాణికి కూడా చెప్పిరాలేదు, నాన్నకి ఫోనూ చెయ్యలేదు.. కనీసం క్యాబినెట్లో ఎవరికీ..."

"పొండి.. ఏం తినొద్దు..", కోపంగా బాక్స్ లాక్కోబోయింది. ఆమెని వారించి నవ్వుతూ స్పూన్ తో తీసుకుని తినసాగాడు.

ఏమీ అనకుండా తింటున్న అతనికేసి నిరుత్సాహంగా చూసింది.

"ఏంటీ...అలా చూస్తున్నావ్..నీకు పెట్టకుండా తినేస్తున్నాననా...? అంత బాగుంది మరి.." చెప్పాడు. ఆమె ముఖం చప్పున వెలిగింది. అంతలో అనుమానంగా చూస్తూ, "నిజమేనా...?"అడిగింది.

"నిజంగా.. నీ అంత బాగుంది. ఐనా నాకోసం తేవాలని నీకు అనిపించడమే గొప్ప విషయం.. ఆ థాట్ చాలు ఇక దీనికి టేస్ట్ ఆటోమేటిక్ గా వచ్చేస్తుంది.." చిరునవ్వుతో చెప్పాడు.

"ఓహ్.. థ్యాంక్స్.. పొగడ్డం మీదగ్గరే నేర్చుకోవాలెవరైనా.. ఐస్ చేసేస్తారు మనుషుల్ని పొగడ్తలతో.."

"ఆహా... మరి మంచి లక్షణమే కదా.. సో ఒక్క మంచిలక్షణమైనావుందన్నమాట నాకు.. గుడ్... మరైతే ఆ ఖుషీలో నువ్వూ తిను.." అంటూ స్పూన్ తో పులావ్ ఆమె నోటికందించాడు. నమ్మలేనట్టుచూస్తూ అప్రయత్నంగా నోరు తెరిచింది.

ఆమె కళ్ళలో సన్నటి కన్నీటి తెర. కంగారుగా చూసాడు, "ఏమైంది కారమా.. వాటర్ తాగు ముందు...." బాటిల్ అందిస్తూ చెప్పాడు.

"ఊహు..వద్దు..అదేంలేదు.. " చప్పున కళ్ళు తుడుచుకుంది.

"ఏమైంది.. "అని అడగబోతూ ఆగాడు. తనామెకి తినిపించడం స్ఫురించి, ఆ కన్నీళ్ళకి కారణం అర్థమై అతని గుండె ఆర్ద్రమైంది. నెమ్మదిగా ఆమె తలనిమిరాడు.

అంతలో తేరుకుని నవ్వుతూ అంది, "ఇదే పాత సినిమాల్లో ఐతే కారం కాదు విజయ్.. మమకారం.. అని డైలాగ్ వుండేది కదూ...?"

"విజయెవరూ......?"తెల్లబోతూ అడిగాడు.

"హీరో... సినిమాల్లో హీరోలకి భరద్వాజా.. విశ్వామిత్రా.. అని అంత భారీ పేర్లుంటాయేంటీ..!", అంది అల్లరిగా. నవ్వేసాడు తేలికపడ్డ మనసుతో.

"ఆహా.. సినిమా నాలెడ్జ్ బానే వుంది గానీ.. నేను హీరోని కాను మేడమ్.. " నవ్వుతూ చెప్పాడు.

"హీరో కంటే ఏం తక్కువటా...!" అంటూ, అతని చేతిలో స్పూన్ అందుకుని పులావ్ తీసింది.

"అంటే.."అయోమయంగా చూసాడు.

చనువుగా స్పూన్ తో పులావ్ అతని నోట్లో పెడుతూ చెప్పింది, "అంటే... ఇంత మంచి పర్సనాలిటీ, రంగూ, హైట్.., కర్లీ హెయిరూ.. స్పార్క్లింగ్ ఐస్.. రియల్ గా ఏ హీరోకుంటాయ్ చెప్పండీ... సగానికి పైగా ఆర్టిఫీషియలే వాళ్ళ గ్లామర్లో.. మొదటిసారి చూసినప్పుడే అనుకున్నా.. అందంగా, అచ్చు రియల్ హీరోలా వుంటారు మీరని....", అతడ్నే తదేకంగా చూస్తున్న ఆమె కళ్ళలో చిన్న మెరుపు.

ఇబ్బందిగా పక్కకి తిరిగి వాటర్ బాటిల్ తీసుకున్నాడు భరద్వాజ. తన గురించి చాలాసార్లు ఇలాంటి మాట విన్నాడు, చదివాడు గానీ, మనోజ్ఞ నోటి నుంచి వినడం కొత్తగా, కాస్తంత ఇబ్బందిగా వుందతనికి.

"భరద్వాజా మీకోటి చెప్పనా.?." బాక్స్ పక్కకి పెడుతూ అంది.

"ఏంటీ..?" ఆక్వర్డ్ నెస్ ని కవర్ చేసుకుంటూ అడిగాడు.

"మీరు కూడా సిగ్గుపడితే చాలా బాగుంటారు.." చిలిపిగా చూస్తూ చెప్పింది. భరద్వాజ ముఖం ఎర్రబడింది. "నేనా.. సిగ్గుపడడమా.. పిచ్చి పిచ్చి జోకులెయ్యకు.. ఐనా, ఈ రోజు నన్నింతలా తెగ మోసేస్తున్నావు... బాగుంటాననీ, హీరోననీ... ఏంటి సంగతి..?" చిన్నగా నవ్వుతూ అడిగాడు.

"అన్నీ నిజాలేగా... యూ ఆర్ మై హీరో..." తన్మయత్వంగా అంది.

"అందుకే మరి.. మళ్ళీ చిన్నపిల్లవంటే కోపగించుకుంటావు. హీరోనా...? అందముంటే చాలా.. బాగుంటే.. సరిపోతుందా ఇంకే క్వాలిటీ అవసరంలేదా..?" అడిగాడు కాస్త మందలింపుగా.

చిన్నగా నవ్వి చెట్టునానుకుంటూ చెప్పింది, "అందుకేగా వట్టి హీరో కాదు, రియల్ హీరో అన్నది.. హీరో విత్ ఆల్ క్వాలిటీస్ .. అందం ఆఖరు క్వాలిటీ. ఐసింగ్ ఆన్ ది కేక్ లా..."

మౌనంగా ఫ్లాస్కులోంచి కప్పుల్లోకి కాఫీ నింపాడు. పొగడ్తలు నచ్చని వాడెవ్వడు. అందులోనూ మెచ్చిన ఆడపిల్ల పొగుడుతుంటే గాల్లో తేలుతూ, ఆకాశాన్నంటేట్టువుంది మనసు. కానీ, విచక్షణ నిగ్రహించుకోమని చెప్పడంతో గాంభీర్యపు ముసుగేసుకున్నాడు మనసుకి బలవంతంగా.

అదేం పట్టనట్టు దూరంగా చూస్తూ అందామె, "ఒక్కోసారి చాలా ఆశ్చర్యం వేస్తుంది భరద్వాజా.. అంతా ఓ కలలా.. మీ పరిచయం..., మనమింత దగ్గరవడం..., నేననుకున్నవన్నీ ఇంత ఓపెన్ గా మీకు చెప్పగలగడం..., ఆల్ లైక్ ఎ వండర్ఫుల్ డ్రీమ్... అండ్ యూ ఆర్ మై డ్రీమ్... " ఆగిపోయింది అతను తననే సూటిగా చూడడం గమనించి.

కాఫీ కప్పు అందిస్తూ అన్నాడు కాస్త కటువుగా, "ఏం.. ఆపావేం చెప్పు... డ్రీమ్ బోయ్ అనాలంటే సిగ్గేస్తోందా..? నా వయసు చూసి.. "

ఆమె నొచ్చుకోలేదు. చిన్నగా నవ్వి కాఫీ కప్పందుకుంది. "ఐ వాంటెడ్ టూ సే యూ ఆర్ మై డ్రీమ్ కమ్ ట్రూ అని భరద్వాజా..., ఐనా డ్రీమ్ బోయ్ అని అనడానికే గానీ, ఏ అమ్మాయీ నిజంగా చాక్లెట్ బాయ్స్ ని ప్రిఫర్ చేయదు, కాస్త మ్యాన్లీ గా వుండేవాడ్నే ఇష్టపడుతుంది...ఫర్ ఆల్ ప్రాక్టికల్ పర్పసెస్..." అనేసి నాలుక్కరుచుకుంది.

కామ్ గా వింటున్న భరద్వాజ చివరి మాట పూర్తౌతూనే అదిరిపడిచూశాడు, "ఏమన్నావ్.." అంటూ తన సీరియస్ నెస్ మర్చిపోయి గట్టిగా నవ్వేశాడు.

"ఏంలేదేంలేదు.. సారీ.. సారీ.. ఓ మై గాడ్.. స్లిప్ ఆఫ్ ద టంగ్..." కంగారుగా చెప్పేసింది.

చిన్నగా తలకొట్టుకున్నాడు, "గాడ్.. మాటల తుఫాన్ వి నువ్వు.. దేవుడా.. ఏం చెయ్యాలీ పిల్లని.."

పకాల్న నవ్వేసింది, "ఆ విషయం నన్నడగండీ చెప్తాను. ఆ దేవుడేం చెప్పగలడు పాపం..."

"ఆహా.. చెప్పుమరి.." సీరియస్ నెస్ నటిస్తూ అన్నాడు.

సీరియస్ గా ముందుకు వంగి "చెప్పమంటారా..?" అంది.

సందిగ్ధంగా చూస్తూ తలూపాడు.

"సింపుల్.. మీరు.. మీరు నా.. హీరో... ఐ మీన్ కింగ్ ఆఫ్ మై డ్రీమ్స్ అనీ.. ఒప్పేసుకోండి..." అల్లరిగా అంది.

"షటప్... మనూ.. డోన్ట్ బీ టూ మచ్... నా ఏజ్ ఆలోచించి మాట్లాడూ.. బీ ప్రాక్టికల్ .. ఇంత చక్కటి ప్లేస్ లో ఈ టైం పాడుచేయకు అలా మాట్లాడి.., "బాధగా అన్నాడు.

చప్పున లేచొచ్చి అతని ముందుకూర్చుని, అతని చేతిని తన చేతుల్లోకి తీసుకుంది. భరద్వాజ కళ్ళలోకి సూటిగా చూస్తూ, "యూ ఆర్ మై డ్రీమ్ కమ్ ట్రూ భరద్వాజా.. ఐ మీన్ ఇట్, ఐ లవ్ ఎవ్రీ బిట్ ఆఫ్ ఆల్ యువర్ యాస్పెక్ట్స్.. ఇంక్లూడింగ్ యువర్ ఏజ్.. ఐ లవ్ యూ విత్ ఎవ్రీ ఇన్చ్ అండ్ బిట్ ఆఫ్ మై హార్ట్ అండ్ సోల్... అయాం ఆల్ యువర్స్ భరద్వాజా..! ఈ ఒక్క ప్లేస్, టైమ్ ఏంటి... అన్ని చోట్లా.. ఐ కెన్ మేక్ హోల్ ఆఫ్ యువర్ లైఫ్ ఎ బ్యూటిఫుల్ ప్లేస్ టూ లివ్ విత్.. నన్ను నమ్మండి భరద్వాజా... ప్లీజ్.. కాదనకండి..." ఉద్వేగంగా చెప్పింది.

నిశ్చేష్టుడై చూశాడు. నెమ్మదిగా ఆమె చేతులు విడిపించుకుని లేచి దూరంగా నడిచాడు. ఇవేమీ పట్టనట్టు కామ్ గా ప్రవహిస్తున్న జలధార వంక చూస్తూ కూర్చున్నాడు. ఆమె కళ్ళల్లో కనిపించిన ప్రేమనీ, ఆవేదననీ అర్థంచేసుకోలేని మూర్ఖుడు కాదు తను. కానీ...

బాధగా కళ్ళు మూసుకున్నాడు.

నీ ప్రేమని కాదనే బలం నాకూ లేదు మనూ.. ఎందుకంటే నేను నీకంటే ముందే ప్రేమించాను.. కానీ ఏ ఫీలింగ్ లేనట్టు నటిస్తున్నాను.. లేదు.. రాదర్.. నటించాలని ఓ పిచ్చి ప్రయత్నం చేస్తున్నాను. నువ్వంటే నాకున్నది ప్రేమే కాదు పిచ్చిమనూ... నువ్వంటే అయాం.. మ్యాడ్ అబౌట్ యూ... సంతోషం అంటే నీ సమక్షం.. బాధంటే నీ వియోగం... నిన్నుచూడకుండా క్షణమైనా వుండగలనా అనిపిస్తోంది. ఇంక నావల్ల కావట్లేదు. అన్ని సార్లు నిన్ను తిరస్కరించి బాధపెట్టేందుకు పాషాణాన్నైతే కాదుగా. నువ్వడిగే ప్రతి ప్రశ్నా..నీ ప్రతీ చూపూ.. వేయి బాణాలై నా మనసుని నిలువునా చీలుస్తున్నాయి. నేను అంతకూడా గొప్పవాడ్ని కాదు మనూ.. ఈ ప్రేమ వరదలో కొట్టుకుని పోకముందే నే వెళ్ళిపోవాలి.. దూరంగా.. నీ నుండి చాలా దూరంగా...

కానీ ఏ దూరం ఆమెని తననుంచి వేరు చేయగలదు.. ఎందుకంటే... ఎందుకంటే.. నిలుపలేనిదీ హృదయం.. ఆపలేనిదీ విరహం.. నా మది నదిలో స్నానమాడే వెన్నెల పుష్పం.. ఆమె జ్ఞాపకం...

..కానీ... నిన్నొదిలి ఇకనైనా వెళ్ళకపోతే నేనెంత స్వార్థపరుణ్ణౌతాను నేస్తం... ! కాసేపటి నా సంతోషం కోసం నిండైన నీ జీవితాన్ని బదులిమ్మని కోరడం అన్యాయం కదూ... వంచన కాదూ.. నిన్నింతగా ప్రేమించీ, నీకంత ద్రోహం నేనెలా చేయను... అయ్యో.. ఇప్పుడు నేనేమి చేసినా అది నీకు గాయమే కదా.. ఔనని నీతో వుంటే నీ జీవితానికి, కాదని నిన్ను వీడితే నీ మనసుకి..

నాకు నువ్వు ప్రాణమిస్తే నిన్ను మాత్రం నేను గాయపరిచి నిష్క్రమిస్తానంటున్నాను.. ఏనాటికైనా నన్ను క్షమించగలవా.. అసలు... నేనెందుకు వెళ్ళాలి.. వుండిపోతే.. ఏమైనా కానీ... అందరూ ఏమన్నా అనుకోనీ.. నేను నిన్ను వదిలి వెళ్ళను మనోజ్ఞా.. వెళ్ళలేను.. అసలు నేను కాకుండా నీ జీవితంలోకి వేరెవరో రావడం ఎలా చూడగలను....! ఊహు.. నెవర్.. అలా జరగనివ్వను.. యూ ఆర్ ఆల్ మైన్.. నేను నిన్ను చాలా..చాలా గాఢంగా.... '

తల విదిల్చాడు. ఏమాలోచిస్తున్నాడు తను.. ఎందుకింత వీక్ గా బిహేవ్ చేస్తున్నాడు. తల తిప్పి మనోజ్ఞ ని చూశాడు. మోకాళ్ళలోకి తల వాల్చుకుని కూర్చుంది. 'బాధపడుతోందో... రోదిస్తోందో.. ఒకవేళ నిజంగా తానౌనంటే రేపటిరోజు కొన్నేళ్ళ తరువాత ఆమె సరిగ్గా ఇలాగే... రోదిస్తూ.., న్నో... నెవర్.. ఇప్పుడెంత బాధపడుతుందో పడనీ..., శాశ్వతమైన ఆనందం కోసం తాత్కాలికమైన వేదన తప్పదు.

చెప్పాలి. తానిక వెళ్ళాలి. ఇలా పదే, పదే ఆ అమాయకురాలిని ఇంకా గాయపరుస్తూ వుండే హక్కు తనకి లేదు.. ఖచ్చితంగా లేదు.. 'స్థిరంగా నిశ్చయించుకుని, లేచి ఆమె వైపు నడిచాడు.

"మనోజ్ఞా.."నెమ్మదిగా పిలిచాడు. ఆమె పలకలేదు.

"మనూ..." ఆమె తల నిమురుతూ లాలనగా పలకరించాడు. పాపమా సున్నితమైన మనసుని ఎన్నిసార్లు గాయపరిచాడు తను. ఆమె బదులివ్వలేదు.

"మనూ... నిద్రపోయావా.."మృదువుగా తడుతూ అన్నాడు.

నిస్తేజంగా పక్కకి వాలిపోయిందామె. తుళ్ళిపడి చూశాడు. ఆమె చేతిలోంచి చిన్న బాటిల్ జారిపడింది.. ఒకవేళ... ఏ అఘాయిత్యమన్నా... "మై గాడ్...మనూ....", అతను పెట్టిన కేకకి ఆ ప్రదేశం మార్మోగిపోయింది. చప్పున వంగి శ్వాస చూసాడు. తన ఊపిరైన ఆమె శ్వాసిచడం లేదు. "గాడ్... నో.. మనూ... యూ కాన్ట్ లీవ్ మీ.. లైక్ దిస్.. న్నో..న్నో..." అతని కళ్ళల్లోంచి నీళ్ళు జలజల రాలాయి. కన్నీళ్ళతో ఆమెని లేవదీసి తన గుండెకి హత్తుకున్నాడు. అంతలో చప్పున కర్తవ్యం స్ఫురించి ఆమెని రెండు చేతులమీదా లేవనెత్తి, కన్నీళ్ళ మధ్య రివ్వున కారు వైపు పరుగులాంటి నడకతో కదిలాడు. సరిగ్గా నాలుగడుగుల తర్వాత పద్దాయతని మెడలో దండలాగా ఆమె చేతులు, నమ్మలేనట్టు చూసాడు.

నెమ్మదిగా కళ్ళు తెరిచి చిన్నగా నవ్వింది, "భయపడ్డారా భరద్వాజా.. క్షణం తట్టుకోలేకపోయారు. మరి జీవితాంతం వుంటారా.. నేను లేకుండా.. వుండగలరా..?"అడిగింది సూటిగా.

పడిన ఉద్వేగం మొత్తం ఒక్కసారిగా చల్లారగా, అలసటతో అలాగే నిలబడ్డచోటే మోకాళ్ళ మీద కూలబడి ఆమెని కిందకి జార్చాడు. అతన్నుంచి దూరం జరిగి, గిల్టీగా చూస్తూ, 'సారీ.. భయపెట్టాను.. "అంది మెల్లగా. సన్నగా రొప్పుతూ ఆమెవైపు చూసాడు.

"నన్ను కొట్టాలనిపిస్తోంది కదూ.. కోపంగా వుందా..?" అడిగిందామె.

"....."

"మాట్లాడండి భరద్వాజా.. "

అతను జవాబు చెప్పలేదు. ఆమె ముఖంలో నవ్వు మాయమై కంగారు ప్రత్యక్షమైంది.

"ఏదైనా మాట్లాడండి, ప్లీజ్.. భరద్వాజా.. సారీ.. మీరలా వుంటే నాకు భయమేస్తోంది.. "బతిమాలింది.

"అయామ్ వెరీ సారీ.. భరద్వాజా.. ఏమనుకుంటున్నారు. ఏదో ఒకటి చెప్పండి. ఏదో కాస్త జర్కిద్దాం, భయపెడదాం, అనుకున్నాను, ఎమోషనల్ బ్లాక్ మెయిల్ చేసి బెదిరిద్దామనికాదు నిజం.. నన్ను నమ్మరూ.." ఆమె కళ్ళ నీళ్ళపర్యంతమైంది.

జేబులోంచి కర్చీఫ్ తీసి ముఖం తుడుచుకున్నాడు.

"వెరీ సారీ.. మాట్లాడండి.. పోనీ..సినిమాల్లోలా.. కొట్టేయండి.. అప్పుడోసారి కొట్టారుగా నన్ను.. పర్లేదు.. మీక్కోపం పోతుంది.. కొట్టండి.. కానీ.. మాట్లాడండి.."

"....."

కర్చీఫ్ జేబులో పెట్టుకుని, లేచి తాము కూర్చున్న చెట్టుదగ్గరకు నడిచాడు. కంగారుగా లేచి అతన్ననుసరించింది. మౌనంగా సామాన్లు సర్దుతున్న అతనివైపు అయోమయంగా చూసింది.

"...అంటే..మనం వెళ్ళిపోతున్నామా..? సారీ.. భరద్వాజా.. ప్లీజ్.. సరే మీ ఇష్టం.. వెళ్ళిపోదాం.. కానీ ఒక్కమాట మాట్లాడరూ..", ఆమె కళ్ళలోంచి కన్నీళ్ళు జలజలా జారాయి. అదేమీ పట్టనట్టు బ్యాగ్ తీసుకుని లేవబోయాడు, చప్పున అతని చేతిని పట్టుకుని ఆపుతూ, "ఇంక ఎప్పటికీ మాట్లాడరా..", దీనంగా అడిగింది.

నిశ్చలంగా ఆమెవైపు చూసి ఆమె చేతిని తన తలపై వుంచుకున్నాడు, "జీవితంలో ఏం జరిగినా, ఏమైనా సరే.. స్యూసైడ్ థాట్ నీ మనసులోకి చేరనివ్వనని మాటివ్వు. అప్పుడు మాట్లాడతాను. లేదంటే ఇదే మన ఆఖరు.." చప్పున రెండో చేతితో అతని నోరు మూసింది. "..వద్దు. డోన్ట్ సే దట్. ఐ ప్రామిస్.. ఐనా ఏదో ఏడిపిద్దామని అలా చేసానేకానీ అయాం నాట్ దట్ వీక్ భరద్వాజా.. ట్రస్ట్ మీ.. మీరు నన్ను పెళ్ళి చేసుకోనన్నా, వదిలి వెళ్ళిపోయినా, చచ్చేంత ఏడుస్తానే గానీ చావను. అయాం నాట్ లైక్ దట్.. నేను ఎమోషనల్ పర్సన్ నే కానీ శైలూ అంత వీక్ కాదు, నన్ను నమ్మండి.." నిజాయితీగా చెప్పింది.

ఆమె చేతుల్ని తన గుండెలకానించుకున్నాడు. "తెలుసు.. కానీ.. ఒక్క క్షణం ప్రాణం పోయినంత పనైంది మనూ.. నువ్వంత వీక్ కాదేమో నాకు తెలీదు గానీ, నేను మాత్రం అంత స్ట్రాంగ్ కూడా కాదు. నిజంగా నీకేమన్నా జరిగుంటే ఐ వుడ్ హావ్ డైడ్..."

"భరద్వాజా...", తటాల్న కన్నీటితో అతన్ని చేరుకుని ఏడ్చేసింది.

"ఐ మీన్ ఇట్ మనూ.. ఐ రియల్లీ మీన్ ఇట్.. నా గుండె చూశావా.. ఇప్పటివరకూ ఇంకా ఎంత స్పీడ్ గా కొట్టుకుంటోందో.."

"అయాం సో సారీ.." సన్నగా వెక్కుతోందామె.

నెమ్మది గా ఆమె తలనిమిరి, నుదుటి మీద ముద్దాడాడు., "ఇట్స్ ఓ.కే. ఏడవకు.. పద.. అక్కడ టీ గార్డెన్స్ చూడవా.. వచ్చిందే అవి చూద్దం కోసం కదా.. ఇలా కూర్చుండిపోతే ఎలా చెప్పు.. ", లాలనగా అన్నాడు.

కళ్ళు తుడుచుకుంటూ తలెత్తి అతని వైపు చూసింది.

ఆమెకి దూరంగా జరిగి, మామూలవడానికి ప్రయత్నిస్తూ అడిగాడు, "ఏంటలా చూస్తున్నావ్..? "

"మీరూ.. ఏడుస్తున్నప్పుడుకూడా బాగుంటారని గుర్తొచ్చి.." నవ్వింది.

ప్రతిగా నవ్వుతూ, "ఓ.. అది తెలుసుకోవడానికేనా అంత భయపెట్టావు తల్లీ.. అడిగితే ఓ అరగంటేడ్చి వుండేవాడ్ని కదా..!!"

"మరీ చెప్పకండి. ఐనా నాకు అవార్డివ్వాలి. ద రాక్ హార్డ్ హోమ్ మినిస్టర్ తో కన్నీళ్ళు పెట్టించినందుకు...".

తలూపాడు, "నిజంగానే నా కంట్లోనూ నీళ్ళున్నాయని నిన్ను కలిసాకే తెలిసింది మనోజ్ఞా నాకు.." గంభీరంగా అన్నాడు.

గిల్టీగా చూసింది, "అయాం సారీ.."

"నో.. నో.. సారీ దేనికి..? నేనూ ఇంకా స్పందించగలనని నీవల్లే తెలిసింది నాకు. ఐ షుడ్ సే థ్యాంక్స్ టూ యూ ఇన్ ఫాక్ట్."

"ఓహ్.. అయామ్ ఆనర్డ్ టూ నో దట్ భరద్వాజా..థ్యాంక్స్ ఎ లాట్ ఫర్ సేయింగ్ సో..."

"ఇంక మనమీ యూ స్క్రాచ్ మైన్ అండ్ ఐవిల్ స్క్రాచ్ యువర్స్ ప్రోగ్రామ్ ఆపేసి వెళ్దామా.. "నవ్వుతూ అడిగాడు.

రిలీఫ్ గా చూసి లేచింది.

"అవునూ.. నువ్వసలు వర్క్ చేసావా..? పులావ్ వండావూ, పొద్దున్నే వచ్చేసావు. నిజంగా చేసావా.. లేక నేను టీ గార్డెన్ అన్నానని పనైందని కోసావా.. " వెక్కిరింతగా అడిగాడు.

"వచ్చి చూడండంత డౌటైతే.. అనుమానపు బుద్ధి పోనిచ్చుకున్నారు కాదు... ఐనా పోలీసవ్వాల్సింది మినిస్టరైపోయారు.. "

"అందుకే గుర్తుపట్టి వందలాది పోలీసులతో వేగమని హోమ్ వింగ్ లో పడేసాడు రామ్ నన్ను.. "

"అవునూ..రామ్..రామ్ అంటుంటారెవర్నీ... ?"

"ఓ గాడ్.. అదికూడా తెలీదా.. మన సీ.ఎమ్.కోదండరామిరెడ్డి.. మీ జీ.కే. ఇంత పూరా మేడమ్..?"

"ఓహ్.. కదూ.. తట్టనేలేదు నాకు. సీ.ఎమ్. గారిని పేరు పెట్టిపిలుచుకునేంత దగ్గరైవుండచ్చని తెలీదు., పార్టీ లోనే ఇంకెవరో అనుకున్నాను. ఐనా జీ.కే. పూరైతేనేం నా దగ్గర జే.కే వుండగా...", సినీ ఫక్కీలో అని నవ్వేసింది.

"ఏయ్.. "చెయ్యెత్తాడు నవ్వుతూ.

"ఓ.కే. మరి. చాలా మంచి ప్లేస్ కి తీస్కెళ్ళారు భరద్వాజా.. థ్యాంక్యూ. సో.. సీయూ.. దెన్ మళ్ళీ డ్రైవింగ్ వద్దు. డ్రాప్ చేస్తాననకండి.."

"అదేంటి..?"

"అంటే ఇక నే వెళ్ళనా మరి?... అనీ.. "

"అప్పుడేనా.." అప్రయత్నంగా అనేసాడు.

ఆశ్చర్యంగా చూసింది, "అహ్హా... అది నా డైలాగ్ కదా.. ఏంటీ కొంచెం కొంచెంగా జే.కే. గారు దార్లోకొస్తున్నట్టున్నారే.. నాట్ బ్యాడ్.."

కోపంగా చూడబోయి, "నువ్వూ..." అంటూ సడెన్ గా నవ్వసాగాడు.

"ఏయ్.. ఎందుకంతలా నవ్వుతున్నారు..."

"ఏం లేదూ.. ఏదో అనిపించీ.."నవ్వాపుకున్నాడు.

"చెప్పండీ ప్లీజ్.. ఏదోవుంది.. చెప్పరూ.."

"ఏంలేదూ.. ఇంత రాక్షసివి.. నువ్వుగానీ.. నా కాలేజ్ రోజుల్లో కలిసుండాల్సింది ఓచూపు చూసేవాడ్ని కదా అనిపించింది సడెన్ గా, అందుకే నవ్వొచ్చింది...".

"ఓహో.. వావ్.. ది గ్రేట్ జే.కే. గారికి అలా అనిపించిందంటే ఓ మై గాడ్.. అయాం ప్రౌడ్ ఆఫ్ మై సెల్ఫ్... ఆన్ క్లౌడ్ నైన్.. హౌవ్ టూ సెలిబ్రేట్ దిస్.. హుర్రే...", చిన్నగా అరిచింది.

"ష్.. అంతలేదు.. మరీ ఓవర్ చేయకు.."నవ్వుతూ వారించబోయాడు.

"నో వే.. ఇది నా సెలిబ్రేషన్.. కాదనే రైట్ లేదు మీకు. సో ఏం చేయనూ.. ఓకే... మీకో మంచి కాఫీ చేస్తాను ఇంత మంచి మాటన్నందుకు..", హుషారుగా లేచింది.

"నువ్వా.. ఎందుకు.. స్వామి కి చెప్తే తెస్తాడుగా.. ?"

"ఆ స్వామి పెట్టేదీ, నేను పెట్టేదీ ఒకటేనా...?"చిరుకోపంగా అడిగింది.

"కాదనుకో, కానీ.." ఇబ్బందిగా చూసాడు.

"ఓ.కే. బాస్.. మీ బాధ అర్థమైంది. ఐనా మీ ఒక్కరికే పెడితే కదా భయపడాలి. మీ స్వామితో సహా అందరికీ ఇస్తాను. ఓ.కే.నా మరీ.. "అంటూనే అతని అంగీకారంకోసం చూడకుండా లోపలికి నడిచింది.

ఒక పదినిమిషాలాగి ఆమె లోపలేంచేస్తోందోనన్న క్యూరియాసిటీ ఆపుకోలేక, లోపలికి నడిచాడు.

(కొనసాగింపు వచ్చే సంచికలో)

Post your comments